

Alulírott, Ambrusné Salap Szilvia [redacted] alatti lakos az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 26. § (1) bekezdése és a 27. §-a alapján az alábbi

terjesztem elő:

alkotmányjogi panaszt

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 0 2 6 0 - 3 / 2020
Érkezett:	2020 ÁPR 0 1
Dátum:	
Melléklet:	db

Kérem az Abtv. 27.§ és a 29.§-a értelmében a kérelmemet befogadni. Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a megsemmisíteni kért bírói döntések pontos megjelölése alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Az Abtv. 52. ~ (1) bekezdésének megfelelően, továbbá az Alaptörvény 24. Cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság a Miskolci Járásbíróság 39.P.21.786/2018/26 számú és a Miskolci Törvényszék 2.Pf.21.122/2019/5 számú ítéletére állapítsa meg az alaptörvény-ellenességet és semmisítse meg.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 29.§-sa értelmében a fent megjelölt bírósági ítéletekre mondja ki, hogy döntéseikben megsértették a jogorvoslati jogomat (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés), a tisztességes eljáráshoz való jogomat (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés), a foglalkozás megszerzéséhez való és a munkavállaláshoz való alapvető jogomat (Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése), és a tulajdonhoz való jogomat (Alaptörvény XIII. cikk), továbbá az esélyegyenlőséghez való jogomat (Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdés) és a jogszabályok kötelező figyelembevételi jogát, az Alaptörvény R cikk (2) bekezdését. Mindezek egyben alkotmányjogi jelentőségű kérdések is. Az én esetem rámutat arra, hogy Magyarországon más is járhat így, ezért más is kárt szenvedhet, amely egy jogállamba nem elfogadható.

Bízom benne, hogy panaszindítványomban a tisztelt Alkotmánybíróság felfedezi az alkotmányossági kérdést és nem tekinti csupán bírói jogértelmezési kérdésnek. Az általam leírt tényállásokat nem felülvizsgálati eljárásként írtam le, hanem akként, hogy megjelöljem a benne rejlő alapvető jog megsértését. Szerettem volna képet adni arról, hogy egyes bírói döntések miért és miben sértették meg az Alaptörvényben biztosított alapvető jogomat, továbbá remélem érthető módon fogalmaztam meg azt, hogy a helyzetem, amelyet a bíróságok döntéseikkel megteremtettek alapvető jogok megfosztásában nyilvánul meg. Elvették a szakács szakma megszerzésének ingyenes jogát, hiszen azzal, hogy a kárt nem állapították meg, nem lett pénz biztosítva a szakma elsajátítására. Nem kaptam pénzt, hogy újból nekifussak a tanfolyamnak. Elvették még a tanfolyam elvégzésének a lehetőségét is, hiszen ma már 2020.12.-től tanfolyami rendszerben nem lehet szakmát tanulni, csak iskolai rendszerben. Ezzel lehetetlenné tették a 2017. októberi lehetőségemet. Kár ért, mert azt lehet kárnak nevezni, amelyben az ember olyan értékektől esik el, amely nem jelenik meg más tekintetben, pusztán elvesz, megsemmisül. Ez maga a kár. A szakács képesítés, mint szellemi tulajdon, így elveszett, megsemmisült, mert létre sem jöhetett.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei:

1

A Törvényszéki ítéletet 2019. december 11.-én vettem kézhez, így a 2020.02.08.-ai postai feladással a 60 napos határidőből nem futottam ki.

A fent megjelölt bírósági döntések rám nézve hoztak marasztaló határozatot, ezért érintettségem indokolt, alkotmányjogi panasz megtételére jogosult vagyok.

Indítványomat mindenekelőtt az Abtv. 27.§-s alapján kezdeményezem. A jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, nincs más jogorvoslati lehetőségem, mint az alkotmányjogi-panasz.

Indoklásom a következő:

Tényelőadásom nagyon röviden:

2017 októberében a [REDACTED] munkaügyi központ szakács tanfolyamára jelentkeztem, és bejutottam a „GINOP 5.1.1-15-2015-10001 „ számú projektbe. A képzési szerződést a [REDACTED] Járási hivattal és a [REDACTED] kötöttem.

A képzés elején és közben sem mondták meg, hogy hol lesz a gyakorlati hely, hiába kérdeztük. Több tanfolyami társamnak is felmondtak és nekem is 2018. 02.15.-én arra hivatkozva, hogy gyakorlati oktatásban lévő hiányzásaim a megengedett számot meghaladta. Visszadátumozva mondtak fel, mert az állítólagos hiányzásaim már a megengedett számot 2018. január 12.-én meghaladta. Viszont ekkor nem értesítettek a felmondásról, hagyták, hogy a munkaügyi központ [REDACTED] Járási Hivatal) megvegye a 60 km-res bérletet és azt is hagyták, hogy az elméleti órákra járjak. Február 15.-én értesítettek, hogy felmondtak és a képzési szerződést velem megszüntették. 2018. 01.15.-től 2018.02.15.-ig semmilyen pénzbeli ellátást nem kaptam, sőt ezután semmilyen munkanélkülit, vagy szociális ellátást sem. Azóta is ellátatlan vagyok. Jártam gyakorlatra és elméleti oktatásra is, és ennek ellenére nem fizettek ki.

Bírósághoz fordultam, mert úgy éreztem, hogy megfosztottak jogtalanul egy szakma megszerzésétől, továbbá kárt okoztak nekem, mert elvették tőlem a szellemi tulajdonszerzéshez, a foglalkozáshoz, a megélhetőségem biztosításához való jogomat és azt, hogy másokkal egyetembe én is részesülhessek ilyen lehetőségbe. Magyarán az esélyegyenlőségem elvételét is éreztem. Az ügy a Miskolci Járásbíróságra került, de a bíróság hosszas és felesleges döntés után több ízben alapvető jogaim megsértésével döntött, a legfontosabbat nem vette figyelembe azt, hogy 2013.évi LXXVII. törvény 13.§-s rendelkezése mit ír elő a felnőttképzési szerződésekre vonatkozóan.

Fellebbeztem a döntés ellen, így került az ügy a Miskolci Törvényszék elé, aki véleményem szerint az alapvető jogsértéseket tovább halmozta a döntésében, így jutottam el a jelenlegi alkotmányjogi-panaszomhoz.

Érdemi indoklásom a következő:

Számos hazugságok, félremagyarázások vannak a Járásbíróság döntésében, ezekre való magyarázatot és indoklást a tisztelt Alkotmánybíróság megtalálja a fellebbezésembe, ezért azt ismét leírni nem fogom, továbbá nem a bizonyítékok újravizsgálása, felülvizsgálat a célom, hanem az alapvető jog megsértésének bemutatása.

Az ügy bonyolultságára tekintettel a tisztelt Alkotmánybíróságtól azt kérem, hogy az Abtv. szerint alkotmányjogi szakértőt rendeljen ki az ügybe. Véleményem szerint ebbe az ügybe nem csak az én alkotmányos jogaim sérültek, hanem más embereké is, ezért szükséges lehet szakember szakértelmére és munkájára.

A Törvényszék a Járásbíróság döntését helybenhagyta, de kiegészítette, így a Törvényszéki döntésben lévő indokokkal kezdem a panaszomat.

A Törvényszék döntésében úgy fogalmazott, hogy a Járásbíróság a döntésében arra a következtetésre jutott, hogy én kétséget kizáróan nem tudtam bizonyítani, hogy az I. rendű alperes a szerződésben foglalt kötelezettségét nem teljesítette, tehát azt, hogy nem adott gyakorlati helyet. A Járásbíróság téves döntésre jutott, mert a felnőttképzési 2013.évi LXXVII. törvény 13.§-sát döntésében nem jelölte meg, amelyben az állam a felnőttképzési szerződés részévé teszi a gyakorlati hely megjelölését, idejét, ütemezését. Ezáltal a Járásbíróság a jognyilatkozati alaki kötöttséget nem vizsgálta, így a szerződés érvényességét sem tudta helytállóan megállapítani, ezzel egyetemben a semmisséget és az okozott kárt.

Hogy nem jelölte meg a Járásbíróság és a Törvényszék a döntésében a felnőttképzési törvény 13.§-sát, így megsértette mindkét bírósági döntés az Alaptörvényben lefektetett azon jogot, hogy döntéseik során kötelesek a törvényi rendelkezések figyelembevételével eljárni (Alaptörvény R cikk (2)). Ha a törvényi rendelkezésbe az van előírva, hogy figyelni kell egy jogszabályi előírásra, jelen esetben egy felnőttképzési szerződés tartalmi elemeire, magyarul az alaki kötöttségekre, akkor annak figyelem kívül hagyása a jogszabály megsértésével jár. Ha viszont egy bírósági döntés jogszabálysértésen alapszik, akkor az Alaptörvényben lévő tisztességes eljáráshoz való jogot sérti meg. Jelen esetben tehát nem arról van szó, hogy a Járásbíróság és a Törvényszék is jogértelmezési hibát vétett, hanem jogszabálysértést, így alapvető jog megsértését követte el, mert döntéseikből a törvényi előírás kötöttsége hiányzott. A felnőttképzési törvény minden képzőre, ítélező bíróra vonatkozó, alaki és tartalmi kötöttségeket ír elő. A törvény mindenkiere egyenlően érvényes elv szerint ez alól senki nem mentesül, így az igazságszolgáltatásban részt vevők legfőbb feladata, hogy a jogalkotásban lévő jogszabályok betartását és betartatását tartsák a szemük előtt, döntésük erre irányuljon. Jelen esetben erről teljesen megfeledkeztek, így helytelen magatartásukkal jogsérelmet követtek el, továbbá helytelen megállapításra is jutottak. Ha becsülettel vizsgálták volna és ennek témaköréből fakadóan kezdték volna meg az eljárásuk vizsgálatát, már az első adódó alkalommal kiszűrhetnék volna, hogy a képzési szerződés törvényi alaki kötöttségeket nem tartalmaz, ezzel megalapozza a kártérítés lehetőségét. Hibás szerződés magába vonja a többi alapvető jogok megsértését, a tulajdonhoz való jog, a foglalkozás megválasztásához és a vállalkozáshoz való jog, és az esélyegyenlőséghez való jog, de a jogállamiság megsértését is.

A bírósági döntések ezzel a figyelmetlenségükkel a Polgári Törvénykönyvbe előírt szerződésekre vonatkozó jogszabályt is megsértették, mert ha egy törvény előírja, hogy annak tartalmi, tehát alaki kötöttségeit egy másik jogszabály azt előírja, akkor egy igazságszolgáltatási eljárásban annak érdemi vizsgálati tárgykörének kellene megvalósulni. A bírósági döntésekből a jelen esetben ez hiányzik. Itt viszont nem beszélhetünk arról,

hogy egy bíró a döntése során azon dolgot vizsgál meg, amit akar, mert a bírák döntésének jogszabályi helyességét a törvényi §-ok szem előtt tartása és annak betartása és betartatása a helytálló. A jelen ügy megkövetelte volna, hogy a bírák helytálló döntése során, a felnőttképzési szerződés jogszabályi előírásait szem előtt tartva hozzák meg a döntéseiket és döntéseikbe azt indokolják. Mivel viszont ez elmaradt, így a bírák döntéseikbe megsértették a felnőttképzési szerződés 13.§-ra vonatkozó előírásokat, így döntéseiket jogszabályt sértve hozták meg, amely nekem meg egy tisztességtelen alapvető jog sérelmét, a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét eredményezte. Így már egy alapvető jogom e témakörben sérült, így sérült az is, hogy valaha a valós károm igazi elbírálásra kerüljön és megtérüljön. A bírák az alperesekkel egyetemben kárt okoztak ezzel nekem. Elvesztettem egy szakma megszerzésének az ingyenes jogát. Az alapvető minimum ebbe az esetben az lett volna, ha a bíróságok a képzési szerződés tartalmi követelményeire figyeltek volna és azt döntésükben indokolták és szakmai kifejtésben megjelölték volna. Mindezek értelmében az Alaptörvény R cikk (2) bekezdésben lévő alkalmazandó jogszabályok kötelező érvényére vonatkozó szabályt figyelem kívül hagyták, tehát az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot sem tartották be.

Így nem juthattak tisztességes döntésre, amelyben sérült a foglalkozáshoz, a munka szabad megválasztásához, a vállalkozáshoz, a jogorvoslati joghoz és a tisztességes bíró döntéshez való alapvető jogom.

Ha vizsgálták volna, akkor döntésükben arra a következtetésre jutottak volna, hogy a szerződés a legelemibb alkotó elemeket sem tartalmazza, ezért az alaki kötöttség hiányában szenved, amely a szerződésből eredő kötöttséget semmissé teszi. Viszont a semmisség az eredeti állapot helyreállítását eredményezte volna, ezáltal az én helyzetem akkénti rendezését, hogy a szakácsszakma elsajátítását más képzővel való leszerződéssel meg tudtam volna valósítani. Ezáltal lehetőségem lett volna egy szellemi tulajdon megszerzésére, amely az eredeti cél volt. Lehetőségem lett volna dolgozni, mert lett volna rá szakképesítem. Lehetőségem lett volna eltartani magam és gyermekeimet, ezáltal az esélyegyenlőségem is megvalósult volna másokhoz képest. Mindez nem történt meg. Ezért a Járásbíróság és a Törvényszék döntése nem csak jogszabálysértő volt, hanem számos fent említett alapvető jogok megsértése is.

Akkreditált hely megfogalmazást jelölt meg a Járásbíróság a gyakorlati helyeket illetően, holott minden tanuló oda ment ahová tudott, aki tudott, de azok a helyek egyike sem rendelkezett akkreditációval. A Járásbíróság a tanúk és az én esetemben sem vizsgálta, hogy az I.rendű és a II.rendű alperes a felnőttképzési szerződésben lévő akkreditált gyakorlati helyet biztosította-e. Magát az akkreditált gyakorlati hely megállapítását sem fejtette ki, így tudatában sem volt annak, hogy egy gyakorlati hely akkreditációján mit lehet érteni. A gyakorlati hely akkreditáltságán azt kell érteni, hogy a hely rendelkezik olyan szakképesítéssel rendelkező szakemberrel, akinek képesítése van tanulókat az adott szakmára oktatni és a hely rendelkezik olyan eszközfelszereltséggel, amely a szakma minden szegmensének alkalmazására megtanít. A képzésben lévő tanulók által választott gyakorlati helyek egyike sem rendelkezett ilyen feltételekkel, így azok nem csak az én, hanem a többi tanuló ember megfelelő tudásanyagát nem biztosította, tehát a szakma megfelelő elsajátítását nem garantálta. A tanfolyam ebben az állapotában nem töltötte be

a felnőttképzési törvényben előírt előírásokat és ezáltal csak részleges tudásszintet adott. Az I. fokú és a II. fokú alperesek a törvényi kötelezettségüket ezáltal nem teljesítették, az emberek alapvető jogát megsértették, de a bíróságok ezen hiányosságaik is csak az alapvető jogok megsértését tartotta fenn. Ezért a Járásbíróság és a Törvényszék is a döntésében alaptörvény-ellenes döntést valósított meg.

Azzal, hogy nem biztosított egy szerződő alperes sem akkreditált gyakorlati helyet, azzal azt a lényeges tényét valósította meg, hogy a szakma elsajátításához való garanciákat nem biztosította, tehát hiányos tudású szakmát adott. Magyarán nem biztosította a képzési törvényben előírt tudásszintet. Az eljáró bíróságok ennek a tényét nem vizsgálták, döntéseikbe nem indokolták, így a jogszabálysértésnek nem adtak vizsgálati teret, ezzel viszont az Alaptörvényben lévő tisztességes bírósági eljárási, döntési minimális garanciákat sem biztosították. Ha a minimum biztosítási garancia sincs meg egy alapvető jog esetében egy bírósági eljárás keretében, akkor az eljárási szabálysértéshez és alapjogsértéshez vezet. Ebben az esetben mindez megvalósult mindkét bírósági döntés esetében.

Ezzel nekem ismételten kárt okoztak, mert nem derült fény arra, hogy valójában az alperesek nem is biztosították a megfelelő szakmai anyag elsajátításához való feltételeket. Magyarán nem feleltek meg a felnőttképzési szerződésben foglalt kritériumoknak. Ők, így nem is szervezhetek volna képzési tanfolyamot, tehát elvette mindkét bíróság tőlem azt a jogot, hogy más képzőhöz tudjak abból a pénzből menni, amelyet az eu pályázata biztosított a számomra. Ezzel mindkét bíróság megvalósította a foglalkozás szabad megválasztásához és a vállalkozás szabadságához való jogom megsértését.

Járásbíróság és a Törvényszék abban is jogszabálysértően, de alapvető jogot sértve járt el, amelyben nem vette figyelembe, hogy a képzési törvény nem enged lehetőséget arra, hogy egy tanuló maga keressen gyakorlati helyet pont arra vonatkozóan, hogy egy tanuló nem tudja, hogy mely vendéglátó egység rendelkezik gyakorlati hely akkreditációjával. Írásos jognyilatkozati alaki kötöttséghez köti a törvény a képzési szerződés tartalmi elemét. Ezért az nem elfogadható, hogy a képzési szerződésből ez kimaradt és a másik félre hárítódik ennek a megvalósítása. Ez teljességgel kizárt. Ezt nem mérlegelte a Járásbíróság és a Törvényszék sem a döntésében, mert változatlan formában a Törvényszék a Járásbíróság döntését helybenhagyta. Egy bíróság döntését, hogy azt milyen bizonyítékokra alapozta nem lehet egy alkotmányjogi panaszban alapelveként tekinteni, de azt igen, hogy alapvető jog sérelmével hozta-e meg a döntését. Alapjog sérelem ebben abban nyilvánul meg, hogy a szerződés nem tartalmazta a megfelelő gyakorlati helyet, amely a szakma elsajátításának legfontosabb garanciája volt, valamint abban, hogy nem vizsgálta, hogy az adott gyakorlati helyek, amelyen én is részt vettem voltaképpen akkreditált helyek voltak-e. Ezzel teljesült-e az én garanciális tudásom. Nem vizsgálták a bíróságok, hogy az alperesek törekedtek-e arra és azt szerződésben is vállalták-e, hogy a gyakorlati képzési helyszín, időtartam, tematika megjelölésével mindenki számára biztosítja-e a megfelelő tudást a szakma elsajátításához. Mivel ezt nem vizsgálták, így nem juthattak arra a döntésre, hogy az én és mások esetében is alkalmatlan volt mindkét alperes a szakma elsajátításához való tudásanyag átadására. Magyarán a döntéseikkel gátolták a foglalkozás szabad megválasztásának, elsajátításának, későbbiek folyamán a vállalkozás szabadságának a jogát. Miben nyilvánul meg a gátoltságuk? Abban, hogyha mindezen jogsérelmeket figyelembe veszik, akkor megállapítják a kárt. Minden valószínűséggel nem csak az én

esetemben jelentkezett itt kár, hanem mindazon résztvevő esetében, aki ebből a tanfolyamból kimaradt, vagy aki elvégezte. Aki elvégezte az miért? Mert nem rendelkeznek azokkal az ismeretekkel, amelyekkel kellene. Nem azt a tudást kapták, mint amelyet a felnőttképzési törvény garantál.

Képzési szerződés alaki kötöttségét figyelem kívül hagyni olyan, mint a jogállamiságot elfelejteni. Nincs értelme a jogerőt, jognyilatkozatot, vitarendezést szervezni, megvalósítani, ha a valóságban a jog szerint senki nem jár el. Nincs értelme bírósági döntésnek sem, ha a bíró döntése során nem veszi figyelembe az adott jogszabályi előírást. A törvény mindenkire egyformán érvényes, ez alól senki nem kivétel. Miért tett kivételt mégis a Járásbíróság és a Törvényszék? Miért valósították meg az egyoldalú döntést? Ezzel tisztességtelen bírói eljárást valósítottak meg, amely sérti az Alaptörvényben biztosított, tisztességes eljáráshoz való jogomat.

A keresetem benyújtásakor az eljáró Járásbíróságnak az lett volna a legfontosabb feladata, hogy a képzési szerződést a törvényi jognyilatkozati alaki kötöttséggel összevesse, hogy az tartalmazza-e azt vagy nem. Kimondható-e a szerződésre, hogy alaki hibás vagy nem. Lehet-e semmisséget megállapítani és ezzel az eredeti állapot helyreállítását eszközölni. Mindezzel egyetembe meg lehet-e állapítani a kárt és azt orvosolni lehet-e. Mindezeket figyelem kívül hagyva a Járásbíróság, de már a Törvényszék is eljárási szabálytalanságok sorozatát valósította meg és betonozta be a döntésébe. Így nem csak, hogy jogszabálysértés miatt nem lehet elfogadni az eljáró bíróságok döntését, de alapvető jogok megsértése miatt sem.

A Törvényszék a Járásbíróság döntését helybenhagyta, sőt kiegészítette.

Azt írja a Törvényszék, hogy a bizonyítási kötelezettségemnek nem tettem eleget. Azt viszont nem jelölte meg, hogy ezen bizonyítási kötelezettség alatt mit is ért. Nem jelölte meg, hogy a bizonyítási teherbe minek a pontos megjelölése, vagy meg nem jelölése jelentette volna a teljes bizonyítást és ebből kifolyólag a bizonyítási kötelezettség teljesítését. Tanúk, iratok, törvény ismertetésével tettem eleget állításom bizonyításának, így, hogy pontosan mire gondolt a Törvényszék a bizonyítási kötelezettség nem teljesítése kapcsán, az ítéletből nem lehet megtudni, nem egyértelmű. Állítását ezért nem lehet elfogadni, mert a védekezéshez, a jogorvoslathoz való jogot nem biztosította a döntésében. Ami nincs megjelölve, arra nyilatkozatot, jogi érvelést, megtámadást nem lehet eszközölni. Ezáltal kimondhatom, hogy jogorvoslati jogom sérült.

A Törvényszék az ítéletének 2. oldalán a 3. bekezdésben valótlan adatokat állított. A [REDACTED] étteremben lévő gyakorlati helyet nem a Szakképző Iskola, vagy az I. rendű alperes biztosította. Semmilyen gyakorlati hely szerződést nem írtam alá. Más képzők gyakorlatát megismerve és a törvényi rendelkezést is, a gyakorlati hellyel jogviszonyi szerződést kellett volna kötni. Ez nem történt meg egy gyakorlati hely esetében sem. Ezáltal nem álltam egy gyakorlati hellyel sem kötelmi jogviszonyba. Ami annyit jelent, hogy olyan volt, mintha egy gyakorlati helyem sem lett volna. A [REDACTED] ettermi gyakorlati helyet a csoporttársam jó ismerőse ajánlotta és ő segített oda bejutni. Viszont ott csak mosogattunk, és cipekedtünk,

a főzés közelébe sem jutottunk. Mindez ismételtén csak azt bizonyítja, hogy az Alaptörvényben lévő foglalkozás szabad megválasztásához, gyakorlásához való jogom sérült a bírósági döntések figyelmetlensége során.

A Törvényszék helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű alperes mindent megtett annak érdekében, hogy a részemre gyakorlati helyet biztosítson, mert a képzési szerződésbe ezt nem rögzítette. Egy bizonytalan létet teremtett azzal, hogy nem jelölte meg már a képzés elején a gyakorlati helyet, idejét, ütemezését.

Más képzők a képzési szerződés aláírásakor megjelölik a gyakorlati helyet, sőt a gyakorlati hely közötti szerződést is a szerződés mellékleteként jelölik. A helyes és törvényes eljárása a képzőnek akkor lett volna, ha a törvény szerint jár el és a szerződés részeként megjelöli a gyakorlati oktatás helyét, idejét, tematikáját, ütemezését.

A Törvényszék döntését úgy kezdte meg, hogy az adott jogszabályt nem vizsgálta, így nem juthatott tisztességes és jogszerű döntésre. Ezért döntése ebben is alapvető jogot sért, mégpedig a tisztességes eljáráshoz való jogot, a jogorvoslati jogot, és a szakma megszerzéséhez való, tehát a foglalkozás szabad megválasztásához való jogot. Ha nincs megfelelő gyakorlati hely biztosítva egy szakmai oktatás során, akkor az oktatás nem tölti be méltó funkcióját, ezzel a szakma megszerzését akadályozza meg, amely a szabad foglalkozás megválasztását gátolja. Ezért alaptörvény-ellenes a Törvényszéki döntés.

A Törvényszék a szerződés érvényességét és érvénytelenségét és annak tárgykörét vizsgálta és fejtette ki döntésében.

A szerződés érvényességének következményei:

Mikor érvényes egy szerződés?

- a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó akaratának kifejezése
- a jogszabály rendezett előírásának betartása
- az írásban való kötöttség teljesítése

A szerződés érvénytelensége:

- alaki hiba
- tévedés
- megtévesztés
- színlelet szerződés stb.

Az alaki hiba a semmisséget eredményezi. Az új Ptk, a kötelmi résznél említi az alaki hibát, amelyet a jognyilatkozati összefüggésre vezet vissza.

Jognyilatkozati összefüggés:

Alakishoz kötött jognyilatkozat: Ptk. 6:6 §. (1) bekezdése.

„Ha a jogszabály vagy a felek megállapodása a jognyilatkozatra meghatározott alakot rendel, a jognyilatkozat ebben az alakban érvényes.”

Ennek kapcsán, mivel a 2013.évi LXXVII. törvény 13.§-sa jognyilatkozati kötöttséget rendelt, így a felnőttképzési szerződésnek alaki tartalmi kötöttsége volt.

A Ptk. 6:6.§ (2) bekezdése:

„Ha a jognyilatkozat meghatározott alakban tehető meg érvényesen, a jognyilatkozat módosítása, megerősítése, visszavonása, megtámadása, valamint a jognyilatkozat alapján létrejött jogviszony módosítása és megszüntetése is a meghatározott alakban érvényes.”

A Törvényszék és a Járásbíróság sem vizsgálta a Ptk. 6:6.§ (1) és (2) bekezdését, döntésében nem vette figyelembe, hiszen a törvény szerint a gyakorlati hely változtatása szerződésmódosítást eredményezett volna, amely egyik esetben sem történt meg. Ezért a képzési szerződés alaki hiba miatt semmis, amely az eredeti állapot helyreállítását a felek között elszámolást eredményezte volna, magyarán a rám kapott támogatás visszafizetését vagy kifizetését (kár megtérítése), amely viszont nem történt meg. A bírósági döntések által sérült azon alapvető jogom, hogy részt vehessek tisztességes bírósági eljárásban, döntésben, de sérült a foglalkozás és a munka szabad megválasztásához való jogom is, hiszen egy hibás szerződésből fakadó károm keletkezett, amelyben a károm nem lett megtérítve. Így nem volt esélyem a hibát kiküszöbölni, a kárt helyreállítani. A kár ezért továbbra is fennáll. A tulajdonszerzéshez való alapjogom is sérült. Szellemi tulajdon megszerzését vették el tőlem.

A Törvényszék valótlanságot állapított meg akkor, amikor azt nyilatkozta, hogy „külön okiratba kerültek lefektetésre” a képzés ütemezésének részletszabályai, ezért a gyakorlat ütemezése megismerhető és elfogadható volt. Ezt azért mondom, hogy valótlanság, mert a részemre és aláírással ellátva semmilyen szerződési mellékletet, okiratot nem bocsátottak, amelyből kiderült volna, hogy hol és mikor, milyen ütemben kell a gyakorlati helyre menni. Ezt az is bizonyítja, hogy a Járásbírósági eljárás során becsatolt ellenkérelem melléklete tartalmazott egy ütemezést, amely eltér a szerződésben lévőől. A szerződésben heti 5 nap 30 órában, amely napi 6 órás elméleti és gyakorlati időt mutat, de azt nem lehetett megismerni, hogy mikor kezdődik az elmélet és mikor a gyakorlat, de még azt sem, hogy melyik van hamarabb és melyik van később.

Az ellenkérelem már heti 3 napban 8 órás gyakorlatot mutat és heti 2 napban elméletet, amely teljesen eltér a szerződésben rögzítettektől. Nem beszélve arról, hogy a szerződés összesen 768 gyakorlati órát ír elő, az ellenkérelemben lévő gyakorlati ütemezés 848 órát. A képzés elméleti része az ellenkérelemben lévő ütemezésben az adott képzési idő soha nem volt meg, mert a 12:00-tól 13.30-ig nem két óra telik el, hanem csak 1 és fél óra. Fél órával kevesebb. Így bizonyított, hogy a tanfolyam elején nem tájékoztattak megfelelően, de voltaképpen sehogy sem, hiszen az ütemezés eltér a szerződésben lévő rendelkezéstől. Ezzel bizonyítottam, hogy szerződés melléklete sem lehetett az ütemezés, ezért azt senki nem tudta elfogadni, kötelezést vállalni rá.

Én ütemezést nem írtam alá és életembe csak akkor láttam, amikor a Járásbíróság az ellenkérelem részeként megküldte a részemre.

A szerződés 8 hónap és 19 napot ír elő a tanfolyam 6 órás elméleti és 6 órás gyakorlati óráinak elsajátításában. Viszont ilyen ütemben 9 hónap 15 nap kellene a tanfolyam elvégzéséhez, hiszen 1096 tanórát állapítottak meg és jelöltek meg a szerződésben. Ez viszont azt jelentette, hogy 1 hónappal rövidebb időt adtak a szerződésben a tanfolyam

idejére, ami eredményezte a szakma meg nem szerzését. Tehát a szerződésben rögzített jognyilatkozatok nem garantálták a szerződésben foglalt kööttségek érvényre jutását. A szerződés nem tartalmazott módosítást, az ütemezés sem szerepelt módosításként, így az adott idő intervallum a megállapodás része maradt, amely viszont a szerződésben vállalt kötelezettségeket nem teljesítette. Ezt sem vizsgálta senki sem, így nem derült ki egy bíróság számára sem, hogy az I. rendű és a II. rendű alperesek sem biztosították a szakma, vagyis a foglalkozás elsajátításához való alapvető jogot, amelynek egyébként a garantálására vállalkoztak. Ezért az eljáró bíróságok folytatólagos alapvető jogot sértettek meg döntéseikkel.

A másik szemszögből megvizsgálva az ütemezést és a tájékoztatást, hogyan is történhetett volna ez jogszerűen, mikor kisgyermekes anyukák is jelentkeztek a tanfolyam elvégzésére. Az ellenkérelem gyakorlati ütemezése 3 napban napi 8 órás gyakorlati időt írt elő. Hogyan is tudták volna a kisgyermekes anyukák ezen előírást betartani, és miért nem álltak fel és mondták vissza már az elején a tanfolyamot, ha erről tudomást szereztek?

Az ok a felmondásukra a következő lett volna:

A gyakorlati helyek kb a legrövidebb távolságra is 25 km-re volt. Az utazási idő legalább 1,5 óra, mert a buszra várni is kell. Oda- vissza ez közel 3 órát vett igénybe. Ha egy gyakorlati oktatás 6 órakor kezdődik, akkor [REDACTED] a 4 órás műszakos busszal kell elindulni, de egy bölcsőde, óvoda nem nyit ki 4 órakor vagy előtte. Így a kisgyermekes anyuka nem tudja a gyereket óviba, bölcsibe vinni. A délutáni idő is rossz, a 8 óra miatt. Ha reggel talán 8-ra, vagy 9-re kell menni a gyakorlati helyre, akkor délután a 8 órás intervallum miatt 16 óra, vagy 17 óra a gyakorlati idő vége. Ekkor viszont már a hazajutás 18 óra után történik, amely ismételten azt eredményezi, hogy nem tudja hazahozni a gyermekét az óvodából, bölcsődéből, mert már ezen intézmények 17 órakor bezárnak. Ezért, a kisgyermekes anyukák a tanúvallomásukban el is mondták a Járásbíróság előtt, hogy azért nem tudták a gyakorlati helyeket a képzés közben bevállalni, a gyakorlati helyen maradni, mert nem volt megoldott a kisgyermekük intézményi elhelyezése, haza és oda jutása. Elmondták azt is, hogy a szerződéskötéskor a Járási Hivatal tudatában volt annak, hogy kisgyermekes anyukák képzését vállalja, amely idő kööttségekhez köthető. Ezért alakították ki a 6 órás órákat, amelyeket az anyukák el is tudtak fogadni. De később az I. rendű alperes szerződéstől eltérő gyakorlata a szerződésben lévő garanciákat nem biztosította, sőt a szerződésben lévő elemeket sem. Ezért nem tudtak a kisgyermekes anyukák az elején az I. rendű alperes szándékáról, gyakorlatáról, így azzal nem is tudtak egyet érteni. Ez vezetett a tanfolyami kizárásukhoz, a szakma meg nem szerzéséhez. Elvette az I. rendű alperes ezen munkanélküli emberek egyetlen esélyét a szakma megszerzésére és a megélhetés biztosítására. Hogyan lehet ezt a szerződésszegésen kívül nevezni, mint alapvető jogok megfosztása. Ehhez az I. rendű alperesnek nem volt joga, de hibás a II. rendű alperes is, mert ő nagyobb támogatást vett igénybe a kisgyermekes anyukákra, ezért az ők esélyegyenlőségüket jobban kellett volna képviselni. Ebbe a tekintetbe hibázott mindkét fél és ezen súlyos hibákat egyik bíróság sem vizsgálta a döntésében, pedig tanúvallomások ezeket ismertették. Így az eljáró bíróságok döntését nem lehet elfogadni, emberek alapvető jogának megsértésével lehet magyarázni.

A Törvényszék ismételten az egészségi állapotomra is valótlan megállapítást tett. Nem én

utasítottam el a gyakorlati helyet, hanem amelyet a [REDACTED] étteremmel felajánlottak és baráti segítség révén a [REDACTED] étteremmel, nem a szakács szakma elsajátítását segítette, hanem fizikai állapotomat, egészségemet tette tönkre, ezért ezektől való elállásomat eszközöltem. A saját magam érdekében. Nem szerettem volna idő nap előtt tolószékre kerülni. Úgy gondolom, hogy olyan munkavégzésre senki nem kötelezhet, amely egészségemre veszélyes. Tudtommal megtagadhatom az olyan munkavégzést, amely testi épségemet veszélyezteti. Én kizárólag ezen jogommal éltem és ez nem tetszett a I. rendű alperes megbízottjának, a [REDACTED] vezetőségének. Ezért hazudták azt, hogy én nem voltam hajlandó elfogadni a gyakorlati helyet és nem teljesítettem ezen a helyeken a gyakorlati kötelességemet.

A [REDACTED] helyen olyan nehéz fizikai munkát kellett végezni 8 órában, hogy nem bírtam. 3000 főre főztek napi szinten. A gerincsérvem begyulladt, alig tudtam a hazafelé tartó buszról leszállni, csak segítséggel sikerült. Ekkor kerültem táppénzre. Az orvosom megmondta, hogy ha így folytatom súlyos egészségkárosodásom lesz, le is bénulhatok. Ezt nem vállaltam tovább. 30 kg-os badellák cipelése, több tucat porcelán tányérok hurcolása mind ezt eredményezte volna, mert ott nem főzni tanítani akartak, hanem az úgynevezett csicska munka elvégzésére kellettem.

Hazugságok sorozatát állították és a hazudozás a [REDACTED] étterem tulajdonosától sem állt távol, amelyet bizonyítottam a Járásbíróági eljárás során, de egy bíróság sem foglalkozott vele. Kizárólag az I. rendű alperes megbízottjainak adott igazat. Egyoldalú volt mindkét bíróság döntése, amelyben megsértették a tisztességes és részrehajlás mentes eljáráshoz való jogomat.

Ezek értelmében igenis érvénytelenségét érinti a szerződéseknek az ütemezés meg nem jelölése, főleg az, hogy a képzési idő valótlan időtartammal lett megjelölve a szerződésben. Ezen alaki hibák már eredményezték a szerződés érvénytelenségét és ezáltal a semmisséget. Ezen tények figyelem kívül hagyása eredményezi mindkét bírósági döntés alaptörvény-ellenességét. Törvény írja elő a szerződés érvénytelenségére, semmisségére való eseteket, így a bíróságoknak ezen jogi megfogalmazásokat, definíciókat ismerni és alkalmazni kell az eljárásaik, döntéseik során. Ezekben az eljárásokban nem alkalmazták, pedig ez Alaptörvényi R cikk (2) bekezdésben lévő kötelezettségük lett volna. Érvénytelen szerződést hagytak érvényben, ezzel nekem anyagi kárt okoztak.

A hiányszóra vonatkozó Törvényszéki okfejtés és következtetés is téves, ugyanis a képzési szerződés alapján nem lehet megállapítani, hogy mikor következik és mi után a gyakorlati idő vagy az elméleti idő. Nincs megjelölve, hogy milyen hónapban mennyi idő a gyakorlat és mennyi az elmélet. Ezért a Törvényszék és a Járásbíróóság sem juthatott megfelelő döntésre a hiányszóaimat illetően, hiszen azt sem lehetett megállapítani, hogy valójában hiányoztam e. Ezért a szerződés felmondásának legfőbb oka, a hiányszó nem bizonyított. Ésszerű és bizonyított elemekkel nem tudta egy bíróság sem ezt jogszerűen vizsgálni, így egyik bíróság sem jutott tisztességes döntésre.

A hiányszókat vette a Törvényszék a szerződésszegés kártérítésének alapjául szolgáló oknak, amely ő szerinte nem valósult meg. Ha viszont a valós hiányszói tartományt sem tudták megjelölni, akkor, hogy tudták azt mondani, hogy az I. rendű alperes nem követett el szerződésszegést? Mire alapították a hiányszókat, ha ütemterv sem volt? A

szerződésszegést már akkor megvalósították, amikor nem biztosították a gyakorlati helyet, hiszen a szerződésbe vállalták, hogy a képzéshez szükséges tananyagot és eszközöket biztosítják. Ebbe viszont a gyakorlati hely, mint a tárgyi feltétel is beletartozik, valamint a képzési tananyagba is, hiszen a gyakorlat során sajátítja el az ételkészítés alapjait a tanuló, mint tananyagot. Ez az igazi szerződésszegési ok, amelyet nem kellő odafigyeléssel és minden kétséget kizáró módon vizsgált a Törvényszék és a Járásbíróság. Ezért döntésük az Alaptörvény rendelkezéseivel (tisztességes eljárás) szembe megy.

A Törvényszék azon tényállításával, hogy nem visszadátumozottan mondtak fel nekem ismét téveset állított, mert engem 2018. január 12.-vel vagy 15.-vel senki nem tájékoztatott, hogy kizárásra kerültem a tanfolyamról. 2018. január 30.-val kaptam a levelet, hogy a gyakorlati helyet kaptam. A Munkaügyi Központ (Járási Hivatal) február elején vette [REDACTED] a bérletet. Ha a II. rendű tudott a kizárásomról, akkor 2018. február elején miért vett 60 km-res bérletet és miért hagyta, hogy az elméleti órákra járjak? Ha valakit elbocsátanak, akkor azzal aznap közlik, nem pedig egy hónap múlva. A tanúvallomások kapcsán a II. rendű sem tudott a kizárásomról, őt sem értesítette az I. rendű alperes. Ezért én a kizárásomat a szerződés felmondásának visszamenőleges hatályát tartom megalapozottnak, amelyet mai napig jogtalannak tartok. Megvették a 60 000 forintos bérletet, gyakorlatra is jártam, mert ott nagyon rendesen bántak velem, és ezt az I. rendű, jobban mondva az illetéktelen [REDACTED] figyelem kívül hagyta. 2018. január 1-től 2018 február 15.-ig elméleti oktatásra is jártam, sőt még modulzáró vizsgákat is tettem, így a keresetpótló juttatás is járt volna nekem. Nem fizettek ki. Kérdezem én, hogy minek lehet ezt nevezni, ha nem visszadátumozott szerződésfelmondásnak? Miért nem közölték velem telefonon 2018. január 15.-vel, hogy iskolába se járjak, mert a képzési szerződésemet felmondják. Ha fel tudtak hazugságokkal hívni, akkor fel tudtak volna azért is hívni, hogy tájékoztassanak a kizárásomról, de nem tették meg. A Törvényszék és a Járásbíróság is téves döntésre jutott, így döntéseikben tisztességtelenül jártak el, mert nem vették figyelembe, hogy az I. rendű és a II. rendű alperes jogtalan felmondást valósított meg. A felmondás indokaként meg nem állapítható okot adtak, amely kimeríti a tisztességtelenséget, sőt a megtévesztést is. Ezt is fel lehet fogni alaki hibás felmondásnak. Ezért semmisnek is lehet venni.

Téves ismételten a Törvényszék a [REDACTED] kapcsolatban lévő megállapítása, ugyanis a képzési szerződés nem tartalmazza a [REDACTED] mint lebonyolító szervet. Én nem írtam alá olyan szerződést, amelyben megjelölték volna az iskolát és azon dolgozókat, akik az eljárás során szerepeltek. Továbbra is az a véleményem, hogy harmadik személynek adták ki az én beleegyezésem nélkül az adataimat és illetéktelenek járattak le, mondtak rólam valótlanosságokat. Ezért felelőssé teszem az I. rendű és a II. rendű alperest is, ugyanis visszaéltek az adataimmal, jogommal. A Törvényszék és a Járásbíróság is alaptörvény-ellenesen járt el, mert nem vizsgálta, hogy milyen dokumentum igazolja az I. rendű és a II. rendű alperesek állítását arra vonatkozóan, hogy az én adataimat, ügyemet egy harmadik fél, a [REDACTED] dolgozói kezelhetik, irányíthatják úgy, hogy én ehhez nem járultam hozzá. Tájékoztatásomra nem adták.

Egy szerződés két fél beleegyező közös akaratán alapszik. Ezért nem hivatkozhat az egyik

fél arra, hogy én írtam alá szerződést, de nem én fogom megvalósítani, hanem valaki más. Aki a másikat tévedésben tartja az tisztességtelenül jár el, és ennek jogi tényét egy bíróság sem vizsgálta. Egyetlen egy okirat sem tartalmazza azt, hogy a [REDACTED] lesz a szakácstanfolyam lebonyolítója. Kifejezetten a [REDACTED] Szakképzési Centrum van megjelölve, amely nem egyenlő a [REDACTED] Szakács képzést nem csak Miskolcon a [REDACTED] oktat, így akár mással is megegyezhettek volna. Én minden esetre nem egyeztem volna bele, hogy ő legyen a lebonyolító, jobban mondva elálltam volna a szerződéstől, mert éppen elég rosszat hallottam az iskola gyakorlatáról. Az I. rendű és a II. rendű alperes sem biztosította a szerződésben ezen lebonyolítási szándékától való elállási lehetőséget, ezért a szerződés ismételen alaki hibás volt. Mindezen tényeket egy bíróság sem vizsgálta, döntésében nem fejtette ki, ezért döntéseik tisztességtelenek voltak, ezért kérem a megsemmisítésüket.

Összegezve az alapjogsérelmeket:

A Törvényszék és a Járásbíróság is a tisztességtelen eljáráshoz való alapvető jogomat, valamint a jogszabályok kötelező érvényesülését sértette meg döntésében, mert a szerződés alaki hibáját, a gyakorlati hely jogszabályi kötöttségét, a képzési tematikát, ütemezést nem vizsgálta.

A járásbíróság és a Törvényszék az ítéletében a szakma, foglalkozás megválaszthatóságának, megszerzésének a jogát vette el azzal, hogy alaki hibás, semmis szerződést hagyott érvényben és káromat nem térítette meg.

A foglalkozás szabad megválasztását abban akadályozták, hogy valótlan tartalmú döntésekkel nem vizsgálták, hogy ezen jogomat milyen módon akarta az I. rendű és a II. rendű alperes biztosítani. Mutattak-e fel olyan lehetőséget, amelyben konkrétan hozzájárulnak a szakma elsajátításához való elméleti és gyakorlati ismeretanyag megismeréséhez. Pl. a saját tanműhelyben való gyakorlat biztosításával. Ez viszont nem történt meg. Így nem biztosították a szakma megszerzésének a jogát, ezzel a saját kötelezésüket szegték meg, valamint az alapvető jogomat vették el. Más képző feltételezhetően garantálta volna az elméleti és a gyakorlati oktatás során a teljes ismeretanyag megismerését.

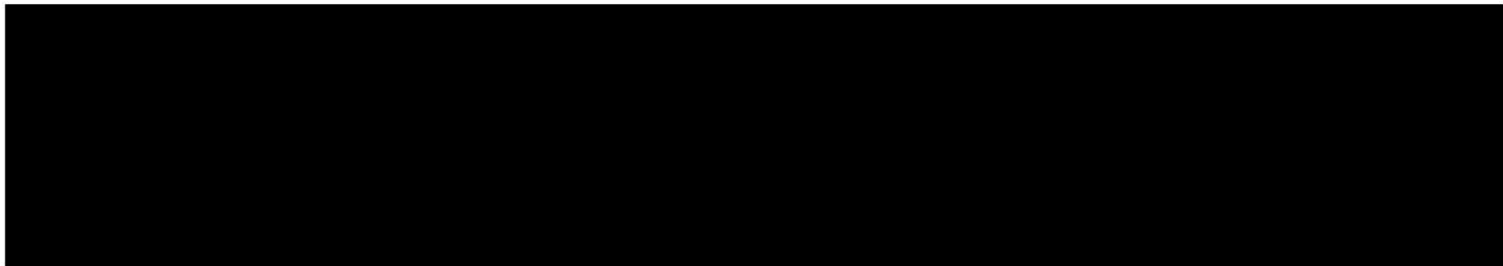
Ezen gondolatmenetekre építve így fosztottak meg a munkavállaláshoz való jogtól, a tulajdonszerzéshez, a szellemi tulajdonszerzéshez való jogtól.

Mindezek értelmében kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Miskolci Járásbíróság és a Miskolci Törvényszék ítéleteire mondja ki, hogy több alapvető alkotmányos jogomat megsértve hozták meg a döntésüket, amelyet kérek megsemmisíteni.

Maradok tisztelettel:

Ambrusné Salap Szilvia

Előttük, mint tanúk előtt:

 2020.03.27.